

Tábor Barbora (Vršek)

1. Na <https://kontaminace.cenia.cz/> (historické snímkování, měřítko 2 km) vyhledejte v okolí Jáchymova lágry; nejbližší, ležící severozápadně od něj, je lokalita Vršek
2. Jaké informace se dají vyčíst, pokud si lokalitu přiblížíte? Porovnejte s ostatními lágry.
3. Porovnejte stav z roku 1952 se současností (tlačítko Aktuální vpravo nahoře).
4. Komentujte příběh svatě Barbory paralelně s příběhem vězňů v táboře Barbora.
<http://catholica.cz/?id=4865>

„Menhir“ z Křížové cesty ke svobodě u kostela sv. Jáchyma v Jáchymově (Roman Podrázský, 1996)
Svatá Barbora z oltáře svatě Barbory, patrně z hor v okolí Kadaně, Chomutova; v 19. století uložen
v Želině u Kadaně, dnes Oblastní muzeum Chomutov (Hans Hesse, kolem 1525).

Helena DÁŇOVÁ – Renata GUBÍKOVÁ, *Oltář svatě Barbory*. In.: Helena Dáňová – Renata Gubíková
(edd.), *Všemu světu na útěchu. Sochařství a malířství na Chomutovsku a Kadaňsku*. Chomutov 2014,
s. 295 - 301.

Ležel na otevřeném svahovitém terénu v nadmořské výšce 1 000 m. Patřil mezi nejvýše položené koncentrační tábory v oblasti. V zimě v této oblasti napadly až dva metry sněhu. Mimo zimní období velmi často prší. Bylo zde nejvíce pracovních úrazů a obětí. Tábor proslul nelidským týráním vězňů. Tvořily jej nejprve pouze tři dřevěné baráky, obývané zpočátku 250 – 450 vězni. V roce 1956 se uvádí stav vězňů 828, tedy byly asi další baráky dostavěny. Na šachtě se těžilo na tři směny. Vězni neměli ani svoji palandu. Střídali se na palandách ve spaní po směnách. Po dřině v šachtě museli ještě na brigády, které byly samozřejmě „dobrovolné“. V dole tekla radioaktivní voda. Fárové obleky politických vězňů nikdy neuschly. V koridorech museli prošlapávat neustále sníž.

A co nejhoršího? Vězni stávali ve dne i v noci, v dešti i v zimě celé hodiny na apelplacu. Hladoví, vysílení, napůl zmrzlí, šli po hodinách stání znovu na šachtu. Jak mohli za těchto podmínek plnit nesmyslnou normu? Ten, kdo normu nesplnil, šel do korekce. To se rovnalo téměř likvidaci. Životní podmínky v koncentračním táboře Vršek-Barbora byly hrozné...Do tábora Barbora je chléb dodáván jednou či dvakrát za měsíc. Denní dávka na vězně je 33 dkg.

Umyvárny a záchody byly společné pro celý tábor. Tedy: dřevěné latríny uprostřed tábora. Umývárny bývaly na otevřeném prostranství, chráněné jen před deštěm a sněhem. V krutých zimních dnech zamrzla voda v potrubí. Netekla ani na šachetních sprchách. Kdo se chtěl mýt, musel si rozehrát sníh. Teprve později, od roku 1954, při přestavbě rozpadajících se dřevěných baráků, byly umývárny instalovány na konci baráků. Mýdlo kupováno z vlastních prostředků odsouzeného. Výměna prádla, tedy vyprání prádla, za dva a více týdnů. Ubytovací prostory se štěnicemi, které žily ve stěnách dřevěných montovaných baráků. Občas se objevily i vši. Vše bylo kontaminované radioaktivním zářením. Proti štěnicím někteří vězni používali na noc přikrytí rozloženým Komunistickým deníkem Rudé právo. Štěnice skočila na oběť ze stropu, uklouzla po novinách a spadla na zem. Musela znovu vylézt na strop. Proto nohy postelí bývaly v misce s vodou.

Tábor byl zlikvidován na jaře roku 1957. Nyní je zde rekreační komplex s tenisovým kurtem. Mezi nejznámější vězně patřil opat kláštera v Teplé Heřman Till, který tajně poskytoval duchovní útěchu, a brankář hokejové reprezentace Bóža Modrý.

<https://www.pametnaroda.cz/cs/cernohorsky-josef-1935>

Barbora BARONOVÁ. *Lágr Barbora: život Josefa Černohorského = Labor camp Barbora: the life of Josef Černohorský*. Praha 2015.

Ladislav DVOŘÁK, *Perské se přesily nemusíš bát: vzpomínky 1944-1998*. Říčany u Prahy 2003.

